Anormal boyutlara ulaşan işsizlik büyümeye devam ediyor

PIŞMIŞ KELLE
SAYI 227
7000 TL
KEMİK KAFALI MAGAZİN

Faruk Murathan yeniden yazmaya başladı

●Panik 15. sayfada

Muhalefet Çiller'in serveti hakkında gensoru veriyor...

Türkeş'in anılarından sonra şimdi de Özal'ın anıları basında....

Dünya Kupası devam ediyor.

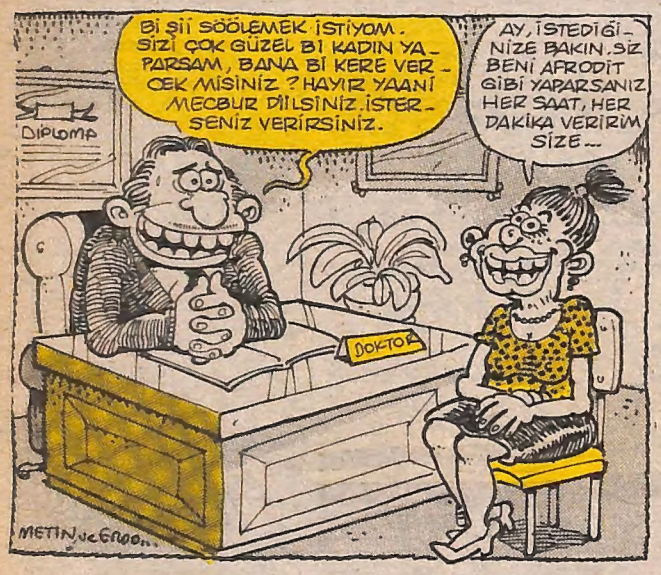

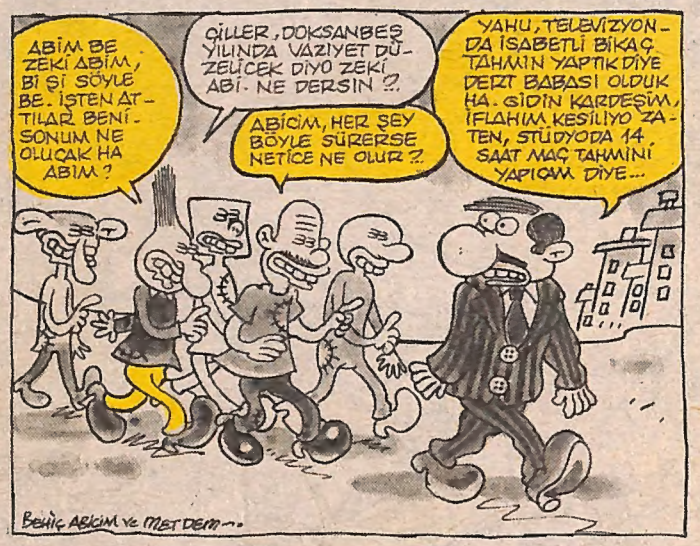

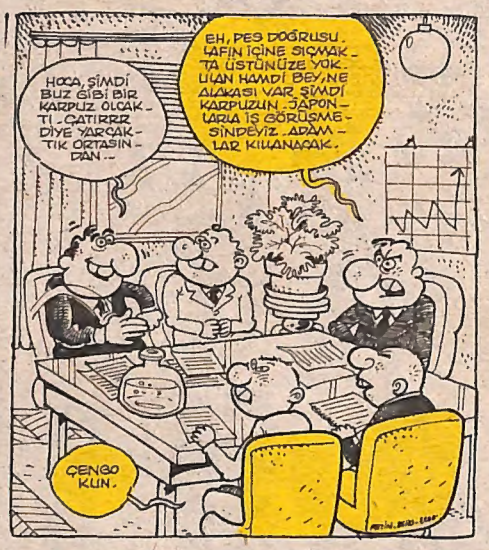

KELLE DİYOR Kİ..

MASIN MASIN

Sivas katliamının birinci yıldönümünde katliamın üzüntüsünü ve utancını yüreğinde duyan insanlar olaydan bir yıl sonra daha da derinleşen acılarıyla umutlarını yitirmeye başlıyor.

Oysa bu insanlar adalete güvendiler. Katliamın sorumlularının cezalandırılacaklarını umdular. Ama öyle olmadığı bir yana gelişen, demokratikleşen Türkiye umutları da törpülene törpülene yok olmaya yüz tuttu. Ülkemiz geçen yıla göre daha da geriledi. Katliam sorumluları bir bir aklanırken gördük ki olay sistemli bir ilerleyişin parçasıymış. Geçen yıl Sivas'ta yaşanan insanlık dışı

harekete alkış tutan düşünce şimdilerde daha çeşitli alanlarda farklı taktikler deneyerek yayılıyor. Daha büyük ve yeni katliamlar sırasını bekliyor. Geçen yıl üzerindeki vurdumduymazlığı, uyuşukluğu atamayan devlet artık uyansın. Gözünü dört açsın. Bu baygınlık yerini hiç bitmeyecek bir koma haline bırakabilir. Ciddiyet istiyoruz, adalet istiyoruz, demokrasi istiyoruz.

Reşat Malatyalı/İST.

Tansu Çiller'e ait holdingin yurt dışı yatırımları yüzlerce milyarı buluyor...

"Zengin severim" politikaları sonucu gitgide yoksullaşan kitleler, son seçimlerde onlara umut vaadeden RP'ye oy verdiler ama, bakalım doğru adrese mi yazıldılar...

Daha önce "Acı ilaç" diye tutturan sanayiciler şimdi de özel koruma yasaları, vergi indirimleri istiyor

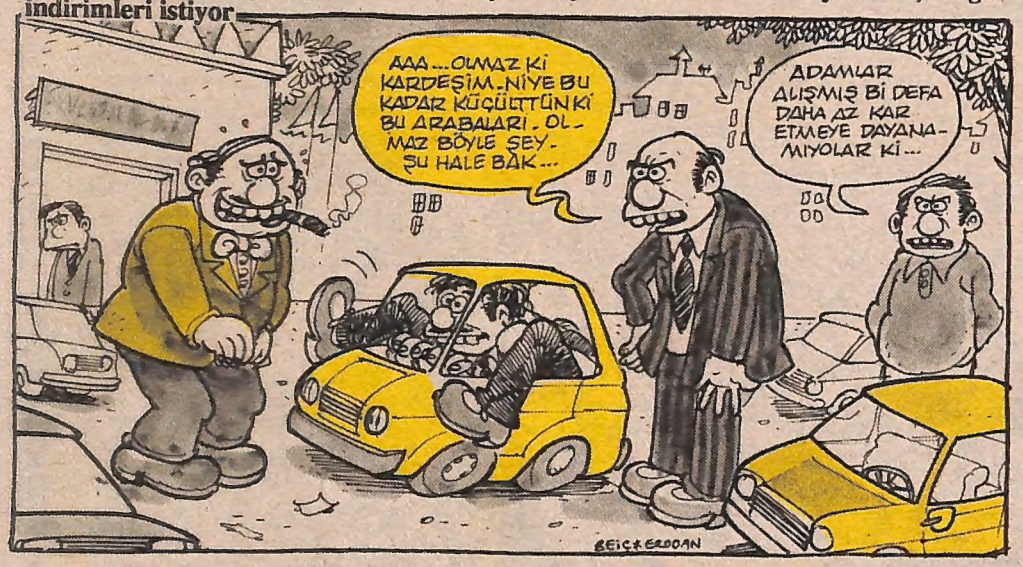

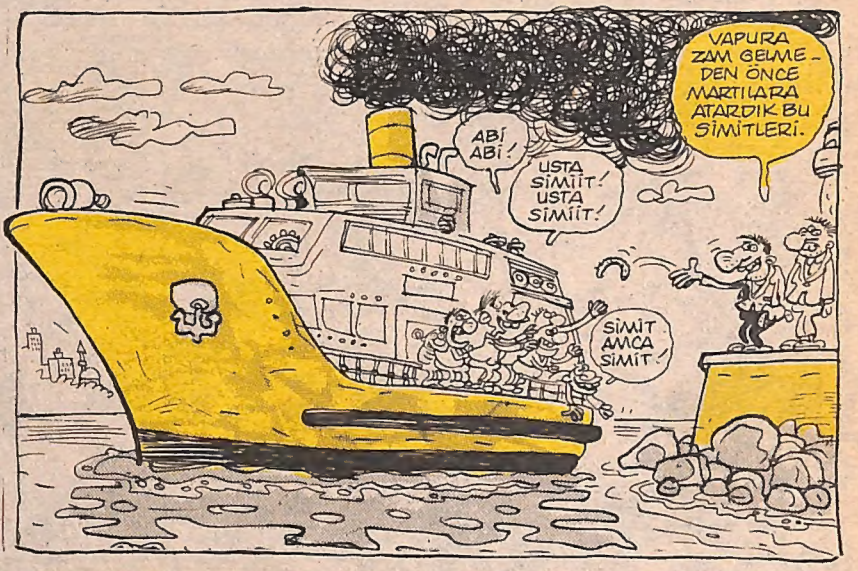

Cihangir Günlüğü

Erdoğan DAĞLAR

Epey bi aradan sonra emlakçı muhabbetleri yine baş-ladı ya... Off... Ev arama durumları, napalım abi, kaderimiz. Bi hafta dolaşırsın Cihangir'in tüm emlakçılarını. Ulan ne biçim fırlamış kiralar. Neyse işte sonra kalktık bu evi görmeye geldik. Fena dilli, ağaç da güzel ama...

VALLA EVSAHİBİ KENDİ BÜYLE ÇİÇEK GİBİ ONA-RICAK BURAYI. RİCA ETTİ, DEDİ ŞÖYLE TEMİZ Bİ KİRACI BUL BANA.

ABİCİM İYİ DE TEK Bİ ODA İÇİN ÇOK İSTİYO KİRAYI...

YOK YOK. BU FİYATA BULA-MAZSIN BU CİVARDA. Bİ ODA, AMA BAK, AÇIK MUTFAĞI VAR, MİS GİBİ. TUVALETİ FİLAN DA TAMAM. YERLE-RE Bİ HALI...

Baktım doğru diyo adam. O kadar da aradık zaten, ucuz ev yok abi... Eh napalım, tuttuk işte. Peşini depoziti filan denkleştirdik, sağolsun emlakçı da, komisyonun acelesi yok, dedi. Üç beş parça bi eşya zaten, attık bi kamyonete, çok hocam yeni eve...

YÜK VE EŞYA TAŞIR.

Ev küçük, eşya az. Sönmez de yardım etti. Bi-iki saat sürmedi yerleşme. Eh, dedim, çıkılım yukarda bi yorgunluk çayı içilim...

Burası eski sokağımdan daha canlı. Aile-ler filan... Çocuklar... Caminin önündeki kavşak civarı da hep kalabalık oluyo... Taksi durağı şoförleri, bikaç büyük ağa-cın altındaki masalara oturup çay içen, tavla filan oynayan herifler...

Eh buraya sık sık gelirim artık, akşam üstleri en güzeli. Abi her gördüğümde ekmek kuyruğu var burda ya... Genellikle kadınlar, yaşlılar, çocuklar... Cık cık...

HALK EKMEK

Halk-Ekmek büfesinin bitişiğindeki süslü vitrinli, bin çeşit ekmek satan fırın da sinek avlıyo. Yoo, aslında onun da müşte-risi var, amma az. Çatır çatır gidiyo heralde.

TAŞ FIRIN

AKŞAMI ETTİK, AMA İNŞALLAH FRANCALA KAL-MIŞTIR. HA NİZAMİ?

ABİ KALMADI, İNAN. KEPEKLİ VAR, AMA AĞZINI-ZIN TADI BOZUL-MASIN AKŞAM AKŞAM...

HALK EKMEK

JETON

BİLET

ABİ, İSTERSENİZ ŞU YAN TARAFTAN KAPİİM SİZİN İÇİN... KAÇ TANE OLSUN BEYF... E ABİ?

ONLAR DA NASIL ACABA? NEYSE NAPALIM. İKİ TANE PİŞKİNİNDEN OLSUN.

DERHAL AABİ...

ŞŞ! MAHMUT. ORDAN İKİ EKMEK VERSENE PİŞKİNİNDEN SERVET. BEYE... ÇABUK.

NOLUYO YAHU. SIRA DİYE Bİ ŞİY... ALLAALLAA!

KUYRUK VAR KUYRUUK! ÜÇ SAATTİR BEKLİYORUZ BURDA...

JETON

BİLET

YA SUS BE DAYI... ŞŞ.. OLUM BEKLİYO ARABADA ADAM. ÇABUK... İKİ TANE.

TENCEREYİ OCAKTA BI-RAKIP GELDİM. 3 SAATTİR KUYRUKTAYIM. GİDEMİ-YORUM AYOL, OLMAZ Kİ.

TERBİYESİZ-LİĞE BAK BİRADER. İN-SANDA BİRAZ SAYGI OLUR. AYIP AYIP.

E UZATTINIZ BE. NOLUCAK SANKİ. MAHMUT, VER ŞU EKMEKLERİ.

İNSANLARIN HAKKINA RİAYET ETM... AH!

LAN MORUK, ÇEKİL ŞURDAN! UZUN ET-TİN HA! BEKLİYO ADAM. STTİR!

AAAY!

MARKET

POLİS ÇAĞIRMAZ-SAM! EŞKİYA HERİF! NE HAKLA...

GİT BE GİT! EN KRAL AMİRİ MÜŞTERİM-DİR. YÜRRÜÜ!

YA BAKSANA SEN. NOLUYO, NE TARTAKLIYO-SUN YAŞLI BAŞ-LI ADAMI...

SEN DE KİMSİN LAN! BELA MISI-NIZ LAN BAŞIMA! EN KRAL AMİRİNİ GETİRTİRİM!

YOK YA! HERİFE BAK. ZORBA MISIN BE! NE SANIYO-SUN KENDİNİ-

LANN... BANA BAK!

EVET... NOLUCAK?

DEVAMI 14. SAYFADA

ayrıntılar

m.e.t.i.n.F.i.D.A.n.

Yaralar, hayatımızın bir parçasıdır. Onlarla güler, onlarla ağlarız. Yaraların en hoşumuza giden tarafları, kabuklarıdır. Ölü hücrelerden meydana gelen bu doku parçasından oluşan, muhtelif renklerdeki bu yara kabukları, baazen kolay, baazen de zor kopartılır. Kabuktaki hücreler ölmemişse, kopartırken acır. Hücrelerin ölüp ölmediğini, sadece bakarak, kıçımızı yırtsakta anlayamayız. Onun için, hafifçe ucundan kaldırıp denemeliyiz. Çok acıyorsa, hepsini birden kopartmadan birazını yanına saklamamız iyi olur. Üstelik yarın, hücrelerin biçoğu daha ölceği için, daha zevkli kopartabiliriz.

Yaraların, bisürü çeşidi vardır: Burun yaraları, diz ve dirsek yaraları, ağız içi yaraları, topuk yaraları ve daha bissürü yara işte. Kabuğu en kolay kopartılanları, diz ve dirsek yaralarıdır. Burun yarası kabuğunu kopatmaya çalışmak ise, belli bi deneyim gerektirir.

Diz ve dirsek yaraları: Bu yaralar daa çok, küçükken başımıza gelir. Top oynarken veya koşarken bi taşın üstüne düşeriz. Ama en çok dizimiz taşın üstüne düşer. Biraz mızmızlandıktan sonra, hemen yara kopartma işlemi başlar. Küçük olduumuz için, mantıklı düşünemeyiz ve hemen tüm yara kabuğunu kopartmaya çalışırız. Acır. Üstelik kabuğu kaldırmanın tüm inceliklerini henüz keşfedemediğimiz için, tırnaamızın içine, kan ve bir parça ölmüş hücre doluşur. Tırnağımızdaki birikimi temizlemessek, o tırnak aynı işlemde bi daa kullanılamaz. İlk önce, yara kabuğunun en sert yerinden başlamalıyız kaldırma işlemine. Eğer çok uğraşırsak, bi müddet sonra bütün kabuğu sökebileceğimizi hayal ederek, kendimize moral vermeliyiz. Yukarda da belirttiğim gibi, yaranın hepsini kopartmamak, bizim için daa iyidir. Yarına bişiiler bırakmalıyız. Ama bir diz yarasının yanında ayrıca bi de burun yarasına sahipseniz diz yarasının kabuğunu hiç düşünmeden kopartabilirsiniz.

Burun yarası: Daa çok nezle olduumuz zaman oluşur bu yara. Kabuğunun kolay kopartılamaması itibariyle, en belalı yaralardan biridir. Bi kere her yerde kopartamayız bu yaranın kabuğunu. Burnumuzu karıştırıyor sanırlar. Millet ne bilsin sizin yara koparttığınızı. Burada duralım ve önemli bir noktaya parmak basalım: Sorun şu: Burun yarası kabuklarının belalı olmasının asıl sebebi, yara geçinceye kadar, burnumuzu karıştırmıyacak olmamızdır. eğer iyi bi yara kopartıcısıysak ve burun karıştırmaktan da asla vazgeçemiyorsak, buyrun şu satırlara konuk olalım.... Yaranın olmadığı burun deliğini karıştırmak, en kolay çözüm gibi gözüküyo. Oysa bişeyi unutuyoz. Ya en baba fataklar öbür delikteyse... Yara kabuğu zaaten hemen deliğin dibindedir. Deliğin içerilerinde yakaladığımız bir burun bokunu, yaraya çarptırmadan dışarı çıkartmak için, burunun esnek dokusundan yararlanarak, bu organı, olabildiği kadar germeliyiz.

Burun yaralarının kabuğuna, itinalı davranmalıyız. Hatta kendimizi sıkarak, bi süre burun karıştırmamalıyız. Ama yapamıyorsak, saadece minitaklarla yetinmeli, daha fazla derine gitmemeliyiz.

Son bi not: Burun yaralarını sakın tamaamen kopartmayın. Çünkü altından çıkacak olan kırmızı deri, çirkin bir görünüm yaratır. Sabah kalktıktan sonra ve akşam yatmadan önce, saadece bi parça kopartabiliriz. (En sert yerinden). Burun yarası kabuklarının çirkinliğine karşın, diz ve dirsek yarası kabukları, oldukça estetik bir görünüm sunar çevremize...

Şu anda askerliğini yapmakta olan arkadaşımız Metin Fidan'ın postaladığı yazılar henüz bize ulaşamadığı için eski yazılarından birini yayınlıyoruz.

KAÇ DENE GARİSATÖRS

ESPRİLER MET-FİD. ÇİZEN ENG.

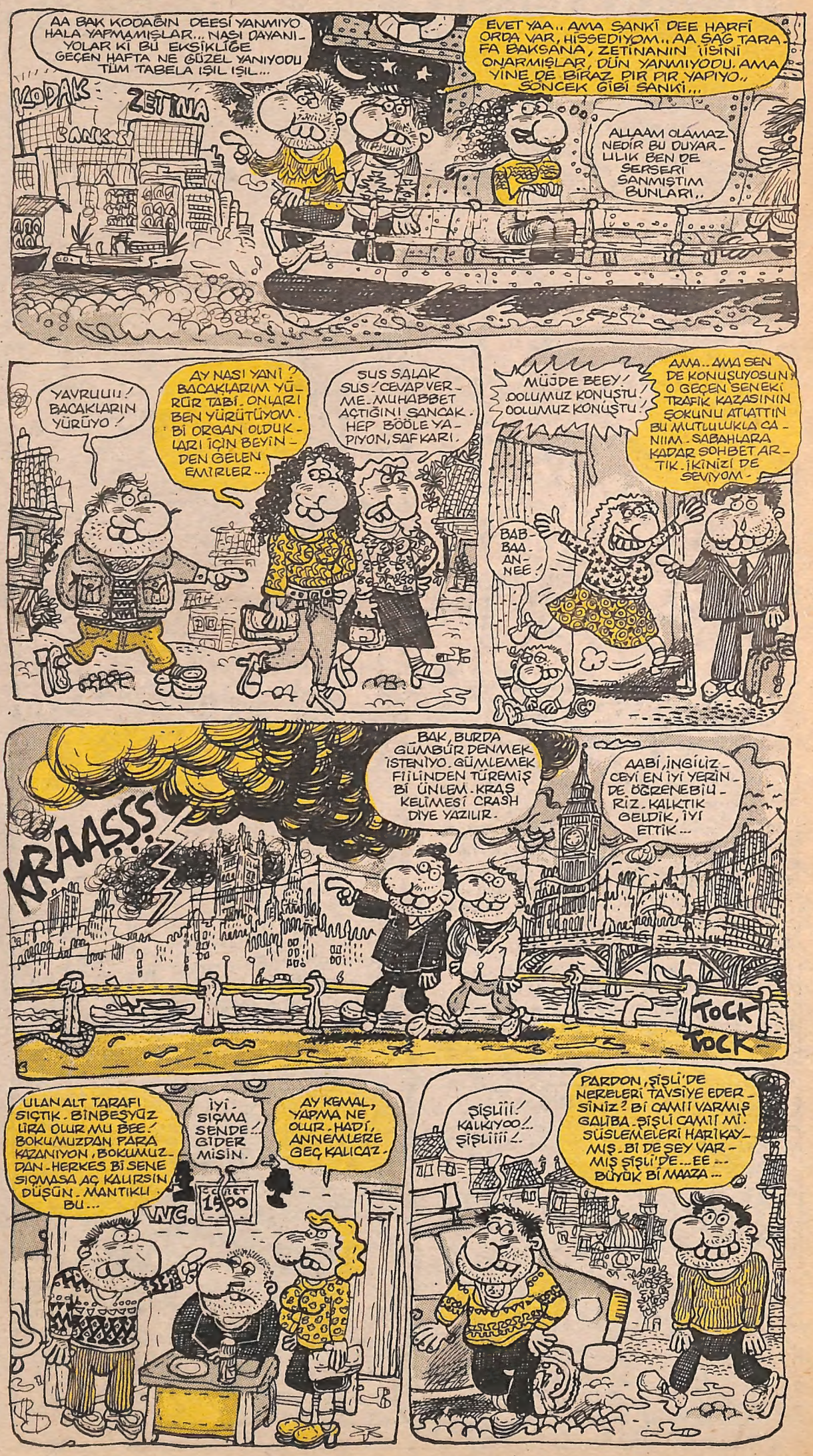

Serdar Gilkal

neden beni sinir ediyorsunuz?

ACEMİ BİR MUHARRİR, SERDAR BEYLE MÜLÂKAT YAPIYOR

-Hep merak eder dururum? Neden yazıp çiziyorsunuz?
-Siz kendi işinize baksanız.!.
-Ama işim yok ki. Kovdular beni.
-İsabet olmuş. Sizden hayır gelmesi mümkün değil. Şu surata baksanıza.
-Çok haklısınız. Ben bir zavallıyım.
-Üstelik hiçbir artı değer de üretmiyorsunuz. Ekonomi için ciddi bir yük teşkil ediyorsunuz. Kuzum, ölmeyi düşünmediniz mi hiç?
-Bekliyorum.
-Neyi.
-Normal sürenin dolmasını tabii.
-Haa, doğru ya. İyi o zaman.

hişk, bak bakıym bana. niye sırtın bana dönük yürüyon ha? neyi protesto ediyon? ben kimim, biliyon mu?

SERDAR BEY ANILARDA YAŞIYOR

...48inci sayı için lazım gelen karikatürleri çizdikten sonra zarfı postaya verdim. Bilahare eve gidip perdeleri örtmemi müteakip derin bir uyku haline vasıl oldum. Rüyamda bazı hususlar gördüysem de uykumu bölmedim. Altı gün müddetince uyuduğum halde tam dinlenemeden 49uncu sayı için çizmeye başladım. Mecmuaya telefon açıp, haftaya bir yerine ayda bir yayınlanmasını teklif ettim. Böylelikle daha fazla uyuma imkânım olacak idi. Lakin bu teklifim pek taraftar bulmayınca sinirlenip yattım. Uyumuşum, bir daha da uyanmadım. İnat değil mi?..

çocuğunuza tomofil çarptı. alın...

ay kalsın. yenisini yaptık biz onun. daha tazesi hem.

yine baba olcem.

BAYIM ŞUNU TUTAR MISINIZ?

ama burda bi şey yok ki?

insanlık ölmüş. kimse kimsiye yardım etmiyor..

PAT

bayım şunu biraz tutsanız...

tabii... ne demeek!.

aoovvv. yardımsever insanları severim. amma neme lazım. ya bu emaneti alıp kaçarsa? en iyisi testi kırılmadan tedbir almak.. na bakalım. şimdi emanete hıyanet et de görelim. istesen de edemezsin artık.

ne, nerede, niçin?

PAT

ne saçma di mi? saçmaysa okumayın, bana ne!.

Otisabi

SORU: Kaçı cak deli karı yormuş? Kaçı Otisabi sen bilirsin değil mi? Merak ediyorum yardımını esirgeme benden. Kim bu cak? Niye deli karı yormuş?

OTİSABİ: (Yani ben). Dur yavrucuğum, sakin ol. Her sorunun bir çaresi var. Yazdığın ve de sorduğun deyimi araştırdığım kütüphanelerde fazla bir bilgi yok. Ama yine de şeediyim. Elimdeki Fransız kaynaklarına göre 1700'lü yıllarda Paris'te soylu bir ailenin Jak adında deli bir oğlu varmış. Jak büyümüş serpilmiş ve evlenme çağı gelmiş. Jak deli gibi (deli zaten) karı istiyormuş. Ailesi ne yapıcağını şaşırmış ama sonunda Jak'ı kıramayıp bir karı ile evlendirmiş (karı diyorum kusura bakmayın ama dökümanlarda öyle yazıyor). Düğün ve saire sonrası gerdek gecesi gelmiş çatmış. Bütün aile efradı merakla Jak'ın ne yapacağını merakla bekliyormuş (Yani herif deli sevişmeyi falan bilmiyor.) Gece vakti çığlık çığlığa bahçede koşan yeni gelini görmüşler. Arkasından da Deli Jak koşuyormuş. Saatler süren koşturma sonucu karı yorulmuş. Jak da ebe demiş. Hepsi bu kadar. Sonra da bu deyim ortaya çıkmış Jak deli karı yormuş. Haa diyeceksin ki "Kaçı" (cak) var deyimin başında. Ona bişey diyemem. Beni aşar yani. Tamam mı koç?

Otisbiraderlerim

Soru: Otisabi aklıma çok önemli bir soru takıldı. Duvar ba danası nasıl bir dana? Hollanda ineğinin yavrusu mu. Yoksa başka birşey mi? Duvardan mı çıkıyor bu dana onun için mi Duvar ba danası demişler?

Otisabiniz: (Ben yani): Çok eskiden, yani ben diyeyim bin yıl siz deyin 2000 yıl kadar önce (çok attık galiba). İnsanlar kerpiçten yaptıkları evlerde otururlardı. Kerpiçi bilirsiniz çamur ve saman karışımının güneşte kurutulup tuğla haline getirilmişidir. Ev ihtiyacı olan herkes bunu kolayca yapıp içine giriyorlardı. Ancak evin içinde bi kerpiçten ötürü birtakım problemler çıkıyordu. Duvarların zamanla soyulup dökülmesi ve rengi. Rengi toprak rengiydi. Yıllarca böyle evlerde oturdular taa ki İranlı yaşlı bir kocakarının kireçli boyayı icad edene kadar. Bu boya hem duvarları koruyor hem de bembeyaz yapıyordu. O zamanın insanı için şaşkınlık vericiydi. Herkes duvarlarını bad yaptırmak için (yani boyatmak için, boyamaya bad diyorlar) bu kocakarıyı çağırıyorlardı. O da boyuyordu üçbeş kuruş karşılığı. Anadolu insanı bu kadına çok ısınır pek sever ve ona "bad ana" adını koyarlar. Sonra, yani günümüze kadar ulaşır bu deyim. Duvar bad anasıdır aslında. Vay anasını değil mi?

H. Sedat Özaskan

Yılmaz Aslantürk

MUHLİS BEY

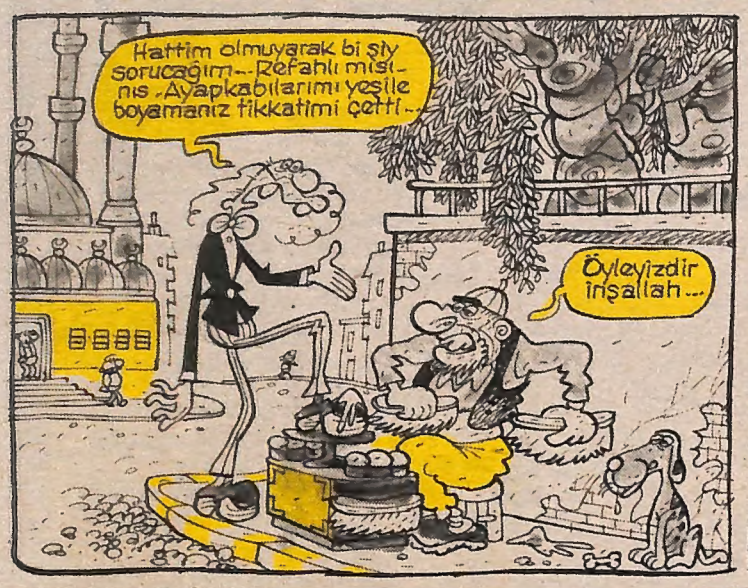

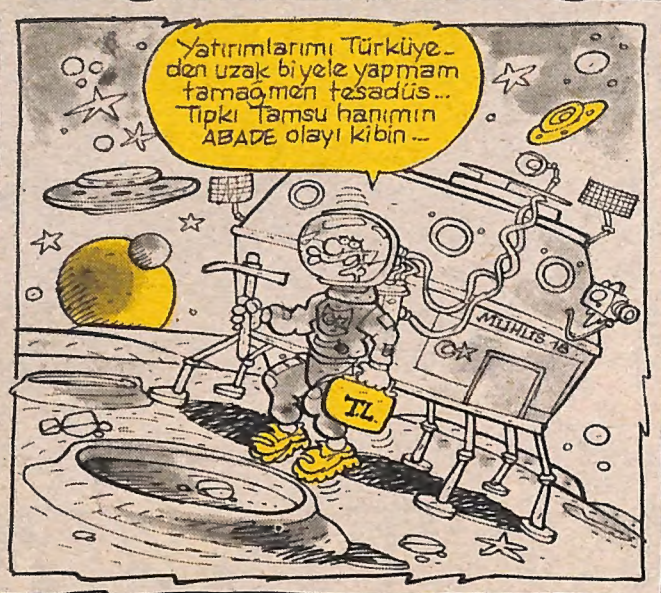

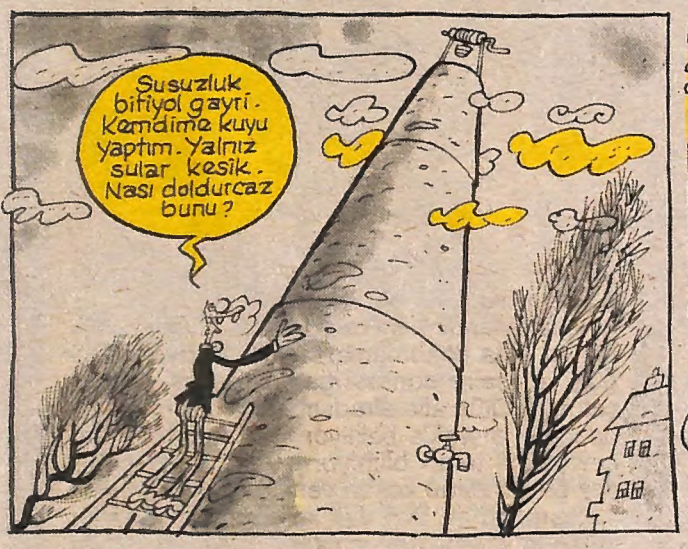

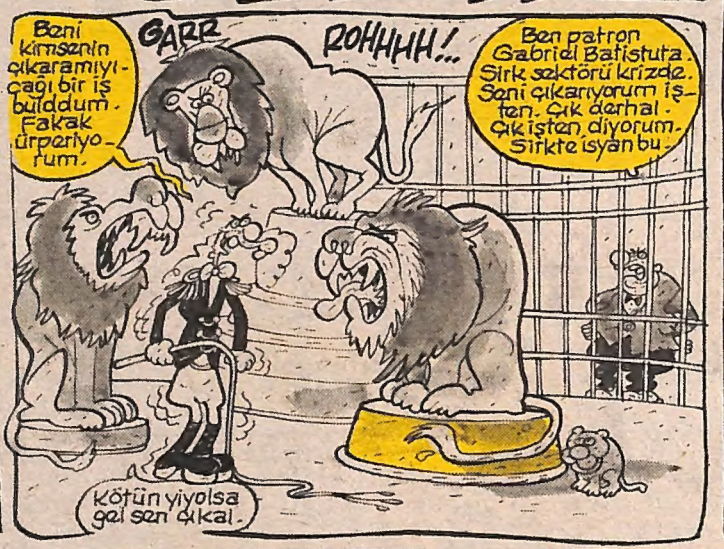

MUHLİS BEY'İN ANILARISI

YAZAN: Yine Muhlis Beyğ

Çok afedelsiniz, kimse sormadan anılarımı açıklıyolum fakak böylesi taha demokrasus olur netiçesindeyim. Kanıtça. Neysemney. Aşırı-yukarı yirmi sene ömce iş hayağtına atıldıyımda ne bir buğdayum valdı, ne bir saksı, ne de bir gübrem. Kısacasısı dikişli bir ağaçım bile yoktu. Nedem bilmem, bir ara kemdimi bakan olaçak kibi hissettim. Ayni yıl kemdime jagar marka bir tomobir aldım. "Parayı nelden buldun yasası?" diyenler olddu. Oyssa bem bileziyimi satmişidim. Tek taşlı bir sitres bileziyim valdı. Botrumdaki arsayı satıp Husye seneti almıştımdı. Bilezikte onun du iştte emağnet yani. Yokssa o yıllarda "Sandey" dondurmasısı alıcak param yoktu. Mandey bile alamıyoldım hafta somlarısı. Neysem. Bir ahpap pana ABADE Birleşiklerinde kelepir, keleş ve sittirik bir apartman var dedi. Özer uçağıma atladıyım kibi (o yıllarda henüz özer uçağım yok tabiyi. Şimdi de yok zaten). Neysem, indim oroya vilyama gittim para almıya... Dubleks vilyam vardı orda. Niyçin vardı bilmiyolum. Kemdimde deyildim zağten. Özer uçak kimindi o takılmıştı kafama. Neysem aldım apartmanı. Yanında bir de fabrika verdilel eşantiyom olarak. Almam didim ama kimseye dinletemedim. Yurt içine de sokamadım. Kapıkule'nin kapısından sığmadı. Gelirkene sitres bileyizimi bozdurup bir-iki site aldım. Hani o vaktiylen bozdurduyum bilezik. Annemden kalmıştı. Özer uçak da Ananemden kalmıştı. Hah işte gördünüs mü? Neden somra ülkeme döndüyümde aklıma geldi. Vergi de vereçektim ama benden önce verenler vardı veremedim. Böyle böyle iştte. Hayret bişi.

TÖĞKİŞ ŞAĞKİCİ SEZEMA YAKSU AVĞUPADA!..

Adoğa pili yandan çakti.
Çafçaflar dolaşti çafçafli.
Şiğitçi kavaçi gazozci.
Şinalala yadum şinalalala
şinalala yadum şilanalala

Ekstrim deyadayellim ekstrim.
Kimi seviştiğiyim, kimi kustuğuyim?
Kemiğin saçi uçti
Kemiğin yedeği.
Delux kameğada kimle otruyuğum
Şine lada yadum şine lalala
olalala yadum olalalala..
* Avrupaca söllenmiştir. (Alman kibi)

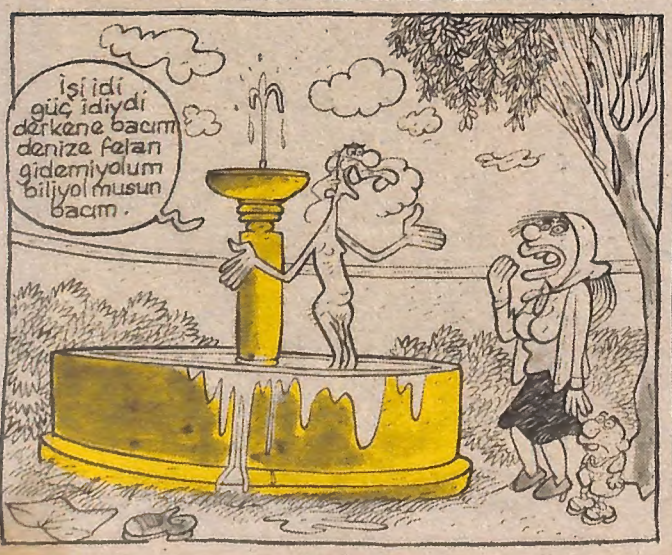

Behiç PEK

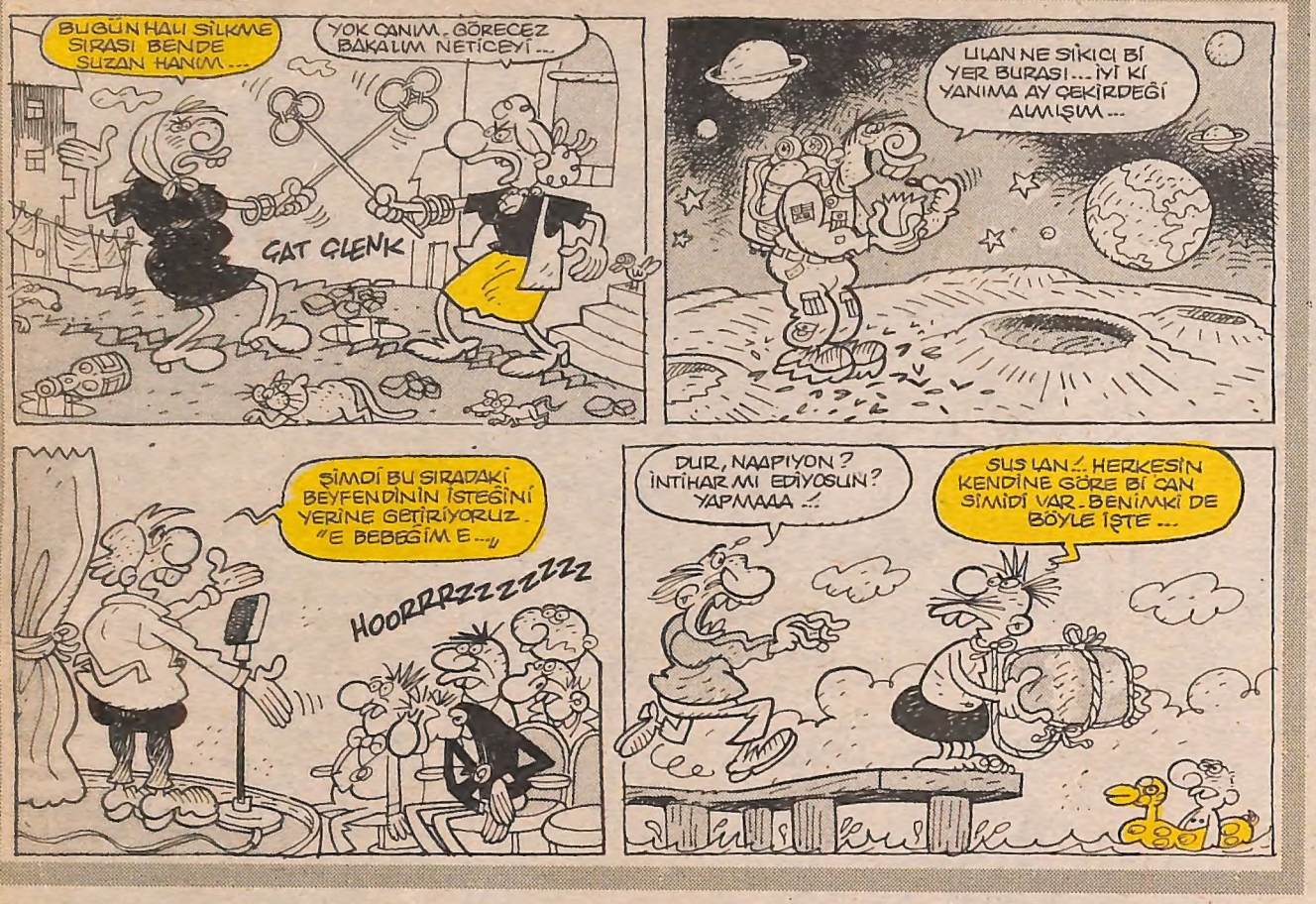

HASBİ TEMBELER

ZEPLİN DÜŞMÜŞTÜ HANİ ESKİDEN

Serdar GİLKAL

_ Hoşgeldin, hoşgeldin. Nerelerdeydin yahu? Özlettin kendini. İnsan bir arayıp sormaz mı?

_ Sormaz olur muyum? Bütün polis karakollarını, hastanelerini hatta bütün meyhanelerini dolaştım bu şehrin. Herkese seni sordum. Kimse tanımadı. Üstelik polis şüphelendi. Fotoğrafını göstermiştim, hiç gözleri tutmadı. Sende katil suratı varmış. Şimdi şehir polisi alarmda seni arıyor. Bak kırmızı alarm. Çabuk sığınaklara sığınalım.

_ Hayatımın hiçbir döneminde sığıntı olarak yaşamadım. Şimdi de buna niyetim yok.

_ Ah dostum, dünyayı tek başına düzeltemezsin. Bunun için sağlam bağlantıların olması gerekli.

_ Mesela en başta benimle arkadaşlığı bırakacaksın. Benden sana hayır gelmez. Sana ayakbağı olurum.

_ Ayakkabımın bağcığı mı çözülmüş? Nerden uyduruyorsun bunları? Evden çıkarken tekrar tekrar kontrol etmiştim. Hem bağcıklarımın üç yıl garantisi var, çözülmeyeceğine dair. Bak, garanti belgesi işte.

_ Onu bilemem. Lakin seni kazıklamışlar. Yazık, onca para boşa gitti. Ne zorluklarla kazanıp biriktirmiştin.

_ Repo yapsam daha iyiymiş. Neyse olan oldu artık. Gel iki tek atıp eski günlerden konuşalım.

_ Hangi eski günlerden? Hem bir dakika, siz kimsiniz? Hafızamın arkadaşlarım bölümünde size dair bir kayıt yok.

_ Bir dakika. Ya siz kimsiniz? Şöyle ışığa gelin bakayım. Ben bu yüzü bir yerden tanımıyorum. Hem de hiçbir yerden. Ama nasıl olur? Senle bütün orta dereceli okul yıllarımız beraber geçmedi mi? Eğer o sen değilsen sana siz diye hitap etmem gerekiyor.

_ Önemli değil, önemli olan kimliğiniz. Kimliğinizi görebilir miyim?

_ Şey, ben kimlik bunalımı geçiriyorum. Bunalınca kimliğimi parçalıyorum. Bu yüzden sık sık kimlik değiştiriyorum. Yeni kimlik alıyorum. Çıkartmak da çok zor oluyor. İlmuhaber, falan filan. Bürokrasi işte, bilirsiniz.

_ Onu bunu bilmem. Onu bilir onu söylerim.

_ Haklısınız, haklısınız da.

_ Elbette haklıyım, öyleyse kazanacağım.

_ O zaman ben gideyim, sizinle arkadaş olduğumuz zaman tekrar geleyim. O zaman konuşacak pek çok şeyimiz de olmuş olur. Olur mu?

Güzel Karikatürler Ama, Balonları Biraz Uzun

REFİK DUMAN & KEMAL ARTAN

A, ENİŞTEM GELMİŞ.

MERABA ENİŞ...

HOŞGELDİN ENİŞTE.

HOŞBULDUK.

ULAN ONYEDİ TANE BALDIZIM VAR. MİLLET DE BENİM İÇİN "ŞİMDİ BU AMMA BALDIZ YİYYODUR HA,, DİYODUR... AMA TÖBEE, ŞU KURU BELANIN DIŞINDA BİRİ DE ÇIKIP YÜZÜME CİNSEL BAKMIYO.

AY KIZ ŞURAYA BAK, PAHALILIK FİLAN VIZGELİYO MİLLETE, AKIN AKIN GELİYOLAR VALLA...

MINA KOYİİM, Bİ KİLO PİRİNÇ OLMUŞ ELİBİN.

SOKARIM BÖÖLE İŞE- Bİ AYAPKABI ALDIM GEÇEN, SEKİZYÜZ- BİN...

NE LAN BU ZAM ZAM ZAM. KOYMUŞUM BÖYLE YAŞAMAYA!

ŞÜKRİYE'NİN ALDIĞI ETEĞİ DE Bİ GÖRSEN... RÜKÜŞ KARI, DAA MAKYAJ YAPMASINI BİLMİYO. ZÜMRA DESEN, O DA ÖYLE, AMA AGLI İYİ. DOST CANLISI.

HASSİTTİR YA. BURALARDA SAKLANMASI MUHTEMEL BİR KAÇAĞI BULMAK İÇİN YATTIK KARIY- LA. HESAPTA AAZINDAN LAF ALMAYA ÇALIŞIYOM, AMA NAFİLE. Bİ ŞEY BİLMİYO BU. AJANLIK ZOR ZENAAT.

BEYFENDİ, KIZINIZI DANSA KALDIRABİLİR MİYİM? DANSTAN SONRA DA ŞU LOŞ KARANLIĞA ÇEKİP, ONU İZLEYEN SÜREÇTE DUDAK, AYVA, ARTIK NERESİ DENK GELİRSE ÖPÜP KOKLAYABİLİR MİYİM VE HATTA...

MAHA

BU KADARI KAFİ DELİKANLI. LÜTFEN GİDİN. KAFAM ALLAK BULLAK. DÜŞÜNMEK İSTİYORUM.

SAKIN ATEŞ ETMEYİN... ÜZERİME KAYITLI DÖRT ÇOCUĞUM VAR. BÜ- TÜN PARAM SİZİN OLSUN.

ULAN BEN BABA YADİGARI SİLAAMI SATMAK İSTİYODUM, AMA HİÇ FENA FİKİR DİİL. SÖKÜL BAKALIM...

AY ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM. HAYATIMI SİZE BORÇLUYUM.

RİCA EDERİM, GÖREV.

...KURU LAF. ULAN BİRİNİZ DE ÇIKIP DEMİ- YOR Kİ, BU KURTARAN CAN ERKEKTİR, HORMONLARI DA ÇALIŞIYORSA Kİ ÇALIŞIYO. İHTİYACI VARDIR. HAYATIMA MUKABİL, ŞUNA Bİ VEREYİM DESEE... AMA DEMİYO... HAYAT KURTARIRKEN NE ELEYEBİLİYOSAK O...

YAKABİLİR MİYİM? ADIM TOLGA.

MERSİ, BEN DE SİBEL.

ULAN İNSANOĞLUNDAKİ BU KUR YAPMA İSTEĞİ DE HİÇBİ KOŞULDA BİTMİYO BE. HADİ ANAM SIRASI GELEN GEÇSİN. HADEE..!

AÇIL

KIZ KARDEŞİNDEN ÇOK MEMNUNUM KAYINÇO. YUKARDA ALLAH VAR ŞİMDİ. HER GECE ÜÇ-DÖRT POSTA GİDİYOM. HANİ NE Bİ SIZLANMA NE Bİ ŞİKAYET... HELAL OLSUN VALLA...
İyi iyi, sevindim. Ulan evli adam konuşur, konuşur, ama yine de bazen içimde bi damar kabarıyo. Elimde olmadan gerginleşiyom...
teko & albert
EVLADIM, Bİ EKMEK PARASI VER. ALLAH RIZASI İÇİN... İHTİYARIM... ALLAH KAZADAN BELADAN SAKLASIN...
AMANİN! ÇOK KÖTÜ GÜNLERE KALDIK... AYDEDE BİLE DİLENİYOR...
YAHU NERDEN TAYİN OLDUM BU GECEKONDU BÖLGESİNDEKİ İLKOKULA... İÇİM PARÇALANIYO BE... ÇOCUKLARIN TENEFFÜSE ÇIKACAK HALLERİ YOK. ZENGİN OKULLARINDA NE GÜZEL HURRA DİYE ÇIKARDI ÇOCUKLAR.
ZIRRRNNNN
HADE GAYRET. BENDE DE YOK AMA BİRBİRİMİZE DAYANIP ÇIKALIM.
OOFF, HALİM YOK KALKMAYA...
OOH!
TEKİN
KIZIM, BENİ ŞU KARŞI KÖŞEYE KADAR GEÇİRİVERSENE Bİ ZAHMET...
EYVAH! HERİF İYİCENE DAĞILMIŞ... ARTIK DEVAM EDEMEZ...
OOOOYY.. DİSKOYA GİDEMEDİM GİDEMİYOOM, OY ANAM, GİTMEDEN DE EDEMİYOOM... ŞU ANAM İLEN BUBAMA LAF DİĞNETEMİYOOM VAY ANAM VAAAY...
DERDİNİ BÖYLE TAŞRA USULÜ DİLE GETİRMEN SANA ARTI PUAN KAZANDIRDI.. HİTAP ETTİN GÖNLÜMÜZE.. HAYDİ YOLUN AÇIK OLSUN. GİT KIZIM..
EFENDİM ALLAHIN EMRİYLE TÜM KIZLARINIZI OĞLUMA İSTİYORUM.
EFENDİM GENÇLER BİRBİRLERİNİ GÖRÜP BEĞENMİŞLER. EE BİZE DE ARTIK EVET DEMEK DÜŞER. VERDİM GİTTİ...
BENİ SEVDİĞİNİ SÖYLEMEZSEN ATARIM KENDİMİ AŞAĞI!
AT, AT DA GEBER İNŞALLAH! ELALEM BOĞAZ KÖPRÜSÜNDEN ATLIYO, SENİN ATLADIĞIN YERE BAK! DEMEK BENİ BU KADAR SEVİYOSUN. GEBER!
TEKDUM-METDEM
NEEE? NEYDİYON LAN SEN? SIĞMAM BEN O EL KADAR ARABAYA. İZİN VERMİYOM, ALAMAZSIN, PATLATIRIM KAFANI...
HALİMEEE.. İŞTE HAYALİMDEKİ OTOMOBİL BU.. ALACAM BEN BUNU..
SATILIK
BAKIN, SON KEZ SÖYLÜYORUM, ORDAN ÇEKİLİN YIKICAZ! SUÇ BİZDEN GİDER.
YIKTIRMAM! ÇADIRIMI YIKTIRMAM! GELMEYİN ÜSTÜME, ÖLDÜRÜRÜM KENDİMİ! AÇILIN, AÇILIN DİYORUM BAK!
ZABITA KUMSALDA KAÇAK ÇADIR KURANLARIN YIKIYO ABİ. ULAN BURDA BİLE RAHAT YOK BE...
OYYİYY! ÇADIRIMI YIKTILAR! ELİNİZ KIRILA İNŞALLAH...
TEKİN ve EROL
SARKINTILIK ÇOK DOĞAL OLDU ARTIK AABİ. NORMAL Bİ İLİŞKİ GİBİM SANKİ... BÖYLE DURUMLARA ŞAŞMA...
AMA NİYE, NİYE DİYOM.. DÜN HİÇBİ ŞEYİN YOKTU. PANDİK BİLE ATMIŞTIM. NEYİN VAR?
BUGÜN HİÇ CANIM İSTEMİYO... LÜTFEN...
DEMEK YUVARLAK HATLARA SAHİP OLMAK ARZUSU İLE BU CİMNASTİK SALONUNA GELDİNİZ.. BİZ BU İŞ İÇİN "TÖRPÜ" KULLANIYOZ. İŞTE ARKADAŞLAR GETİRİYOR...
HOOOP! ŞİNDİ SOL AYAKLAAR!
AMA?
GETTÜK AGABEY
AYŞEN

ZALAK MAHMUT

LEMOZİNE DE BİNER ADAM HERŞEYE DE BİNER

Yazan: **Zalak Mahmut**

Bir insanın evlâdı gibisi var mı? Adamcağız kızcağızını gelin ediyor. Kızcağız uçup gidecek başka ellere. Bir kızın mürüvveti bir defa görülür, otuzbeş defa değil. Düğün sizin düğününüz olsa zeplinler uçurursunuz, transatlantiklere atlayıp füzeler atarsınız, denizaltılarlan okyanuslara dalarsınız. Adamcağız Alamanya'dan mütevazı bir gurbetçinin otosunu getirtmiş gelin arabası yaptırmış çok mu? O lemozinin sahibi senin benim gibi amele. Gitmiş gurbette hela süpürmüş, çöpüydü bokuydu altalta-üstüste cebelleşmiş, üç mark-beş mark koymuş bir kenarıya, Lemozin almış. Sen de alaydın. Elektrik su faturası, vergini bokunu vaktinde ödeyeydin biriken cezalar değil Lemozin, iki katlı otobüs almaya yeterdi.

Fakir fukaranın oyunu istiyormuş amma kendisi Lemozine biniyormuş, sekiz kat pasta inşa ettiriyormuş. Adam Lemozine bindiyse, maksat güzergâh üzerinde otobüs bekleyen onca vatandaşı evceğinize bırakmak, yolda sersefil bekleyen anaları babaları sekiz kişi, on kişi doldurup yavrucaklarına kavuşturmak, o arada iki paket sigara parasını doğrultmak. Gelelim sekiz kat pastaya. Pasta sekiz kat amma hocama ait olan, pastanın bodrum katı. O da kira zaten. Necmettin Hocam 18 saat gavurölüsü gibi Lemozin üstünde direksiyon sallasın, siz köfteleri kebap yapın.

Saygılarımla Sayın Hocam
Banka Hes. No.: 30026. Z.B.

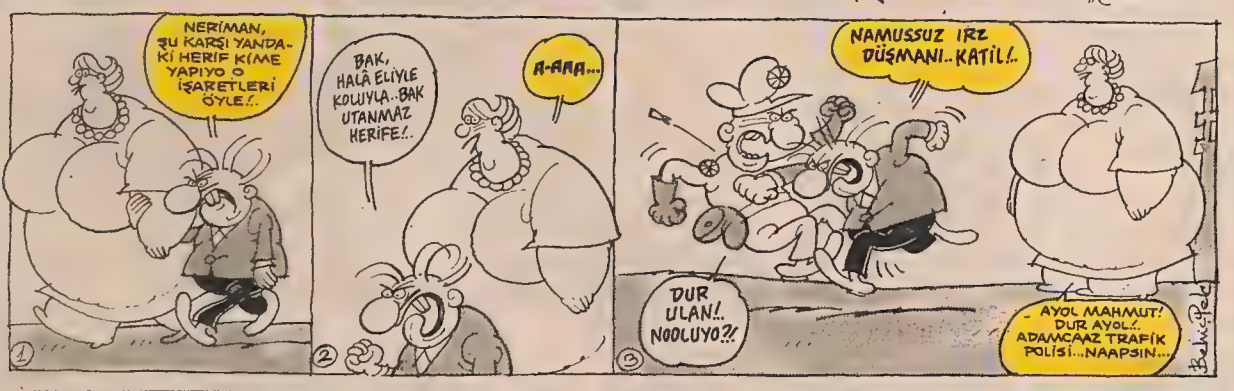

TEKİN DUMAN

TAMBA TUMBA

Yazan Çizen: Ta kendisi

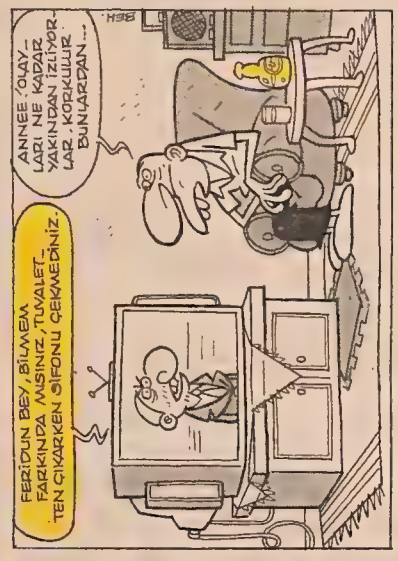

Sevmek kimi zaman rezilce korkuludur. İnsan bir akşamüstü ansızın yorulur. A.İLHAN

DEDE • TORUN (Yollarda)

- Burası Seyitgazi'dir yavrum. Yunus'un buralı olduğu söylenir
- Yunus ne?
- Yunus Emre, cahil! Halk ozanı
- Haa biliyorum him. "Ben yürürüm yane, yane..."
- Afferin, adam olucaksın...

Sokak Futbolu

- Topun üzerine düşme: Maç esnasında çelme, kayma vs. sonucu topun üzerine düşmemeye gayret. Çok fazla canı yanar adamın..
- Ayakkabı değiş-tokuş: Maç edecez, ayakkabımız yok. koş arkadaşa, "abi seninkileri ver." "Öğlüm benim ayağım küçük, olmaz." "dur, olur." Giyiyoruz aynen 41 no. ayağa .. 39 no:yu. Sonra maçta acıdan ağla dur...

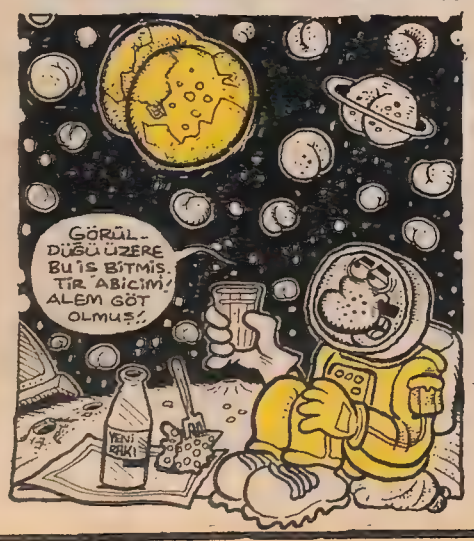

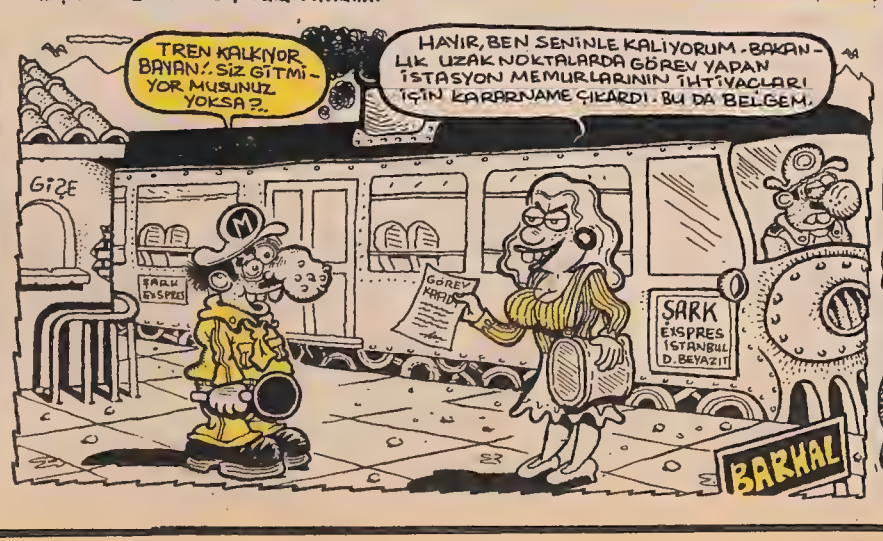

Başımdan geçti bunlar

Yazan-Çizen
Yılmaz ASLANTÜRK

On gün sonra eve döndüğümde Serpil'i perişan vaziyette buldum. Kızın babası gelmiş ve yüzünü gözünü morartmıştı. Serpil belasından kurtulmuş oldum (bir süre). Neyse, ders verdiğim hatuna gelince, o Akademiyi kazanamadı. Ben de pek istemiyordum zaten. Çünkü okula girince elimden kaçırabilirdim. Sonraki yılın sınavlarına çalıştırmaya başladım. Sonunda girdi tabi...

ÖZÜR: Geçen haftaki öyküde teknik bir hata yüzünden yazı sütunu yayınlanamadı. Hatırlarsanız öykü şöyle idi. Assos'ta rasladığım eski bir kız arkadaşım bana aşık olmuştu. İstanbul'a döndüğümüzde de sürdürmüştük. Ben sıkılmıştım (Boş kutuda şu yazı vardı.)

"Onunla yalnızca lüks yerlerde birlikte olabiliyordum. Başka bir yerlere kesinlikle adımını atmıyordu. Alıştığı standardın altına inmeye yanaşmıyordu ama olan bana oluyordu. (ekonomik olarak yani) Başka birşey de olmuyordu. Bu ilişkiyi noktalamak gerek. Ama nasıl? Küt diye (ayrılalım) desem olmaz. Hiç arayıp sormasam oda olmaz, daha çok bağlanır (aşık ya bana) sonunda bir mizansen hazırlayıp eve çağırdım. Tipik amele evi şeklinde dekore ettim. Sonra... Sonrasını yanda anlatıyorum, üstelik resimli..."

Cihangir Günlüğü

Erdoğan DAĞLAR

SERTLEŞME KANI.

m.e.T.i.N.F.i.D.A.N...

İNİ

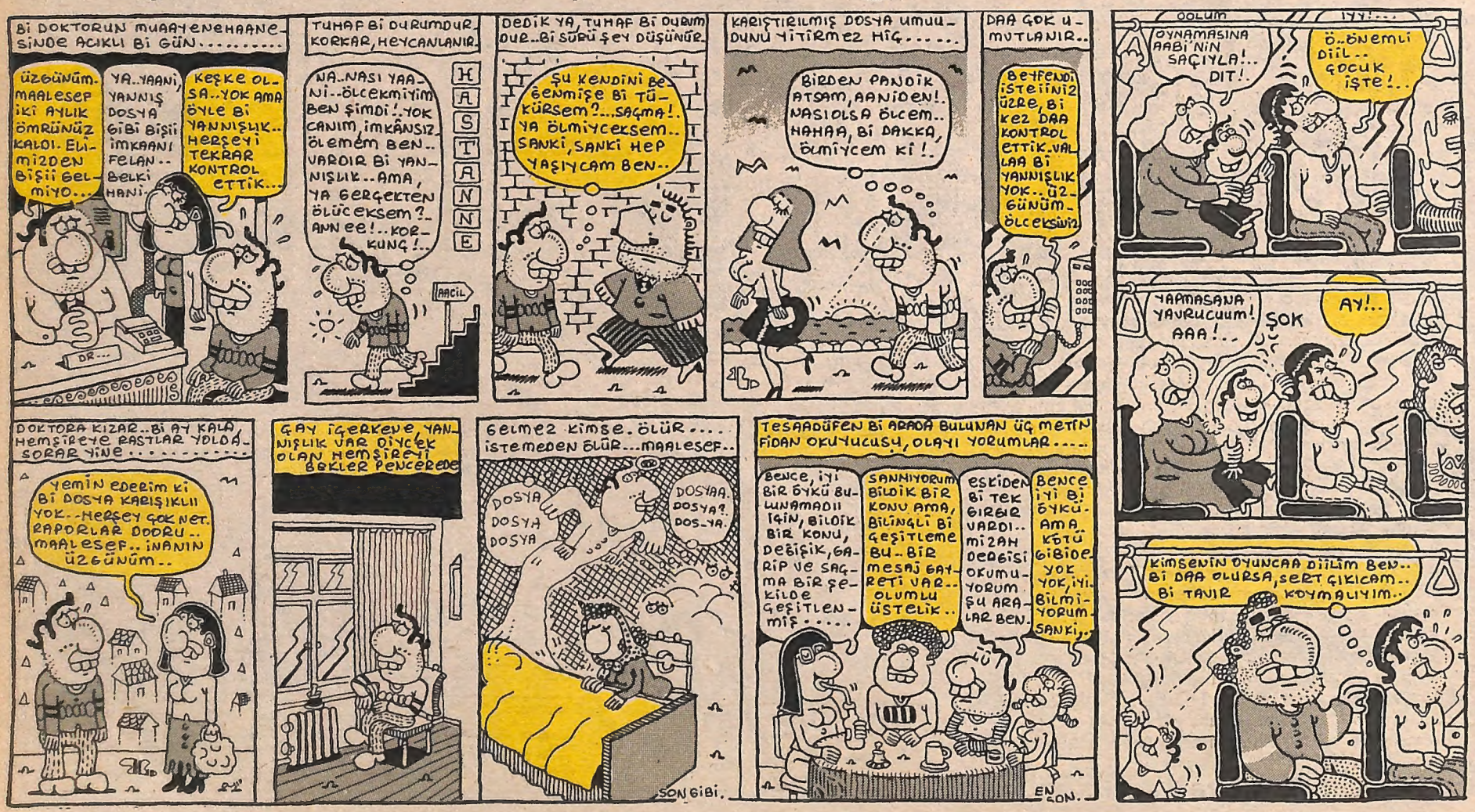

PANİK

Ulan yaz geldi ya. Ne güzel, derdim ama sahil kumları üzerinde bikinili kızlar arasında (bikinisiz de olabilir) güneşleniyor olsa idim. Ne maceralar yaşardım, herhalde. Sonra da bire beş katar anlatırdım ballandıra ballandıra. Of ya hiç uyumazdım, daha çok tatil yapıyim diye. Nitekim ilk tatilimde öyle olmuştu. Uykusuzluk ve açlık yüzünden bi deri bi kemik kalmıştım da AIDS'li imajım olmuştu. Ah isterdim ki bizim köyümüzde tatil köyü olsundu da, köyüme gidiyorum olum yazın en güzeli deseydim. Yerlisi olduğum için yeni gelenleri gezdirirdim. Tabi sota yerleri de bilirdim. Ama tatil köyü de köy olmazki ya fastfoodlar, barlar, discolar filan. Hem babanneme de kıro diyebilirdi. Yok yok iyi köy bizim köy (özünü yiyim). Bi de çimdiğimiz dereler, bentler kurumasa. Görenler, "vay ne güzel yanmışsın nere gittin" diyorlar. Halbuki çıkartsam atleti görseler gerçeği "ulan amale yanığıha!" demekten kendilerini alamazlardı umarım. İşin gerçeği abimle balığa çıkıyoruz haftalardır. Aslında koparttığımız çaparilerin kurşunları... Parasını hesaplarsak... neyse eğleniyoruz ya. Evden çıkarken de yengeme: "Akşama yemek yapma balık yiycez" ukalalığını da gösterip aç kalmamıza ne demeli...

Balık tutanlar arasında baya da dayanışma örnekleri yaşanıyor. Kıyıya yakın tekneveya sandal geçtiğinde bi güzel azarlıyoruz, birbirimizden güç alaraktan. Ya da acemi balıkçı arkadaşımıza yardım ediyoruz, şöyle tut hah şimdi at. Yok hala biz boyuna atarken o enine atmaya devam ediyosa, sittir ediyoruz onu, dışlıyoruz n'apalım hayat acımasız. Kimi vatandaşta geliyo ki ceketli, kıravatlı belli ki memur, sitres atmaya ya da bedava nimetten yararlanmaya el oltasıyla. Derken oltası bi dolaşıyo başlıyo kendi kendine küfretmeye, anasına avradına diğer yetkililere, yetkisizlere, gülermisin ağlarmısın şimdi. Aa bazan da kızlar geliyo yanımıza kimi öğrenci okulu kırmışlar belli... O zaman oltayı daha bi uzağa atıyorum ne hikmetse. Kimi kızlar da çırpınan istavritten amma korkuyolar ha! Ben hiç korkmuyorum. Tek elimle bile çıkartırım iğneden istesem. Bu arada kol kaslarıma gereksiz basınç verip şişirmek ve göbeğimi içeri çekmekte zorluyo tabi. Bi de iletişim kurmak arzusunu gizleyerek sırtımı dönmüş bakmıyorum bile onlara, zira gizem önemli. Ha sigaramı da yakıyorum reklamlardaki yanlız kovboy gibi maceranın tadı. Hay bin kunduz gözüme sigara dumanı kaçıyor acı çekiyorum gözüm yanıyor ama ben kırpmıyorum gözümü. Usulca yaşlar iniyor yanaklarımdan aşağı. Sanki duygulanmışta ağlıyormuşum süsü veriyorum olaya. Gizemime giz katıyorum adeta. Burnumda kaşınıyor ama kolumu sürmüyorum görgüsüzce. Usulca dokunuyorum parmağımla kibarca. Kızlarında sesleri kesildi epeydir fazla mı etkiledim acep. Kafamı çevirip şöyle bir baksam mı? Mavi gözlüde hiç fena değil. Ama esmerler de favorim. Neyse tanışıyım da sonra seçerim balıklarımı kontrol edeyim, çaktırmadan usulünce dikiz. Hoop şu kayaya zıplayalım. Hasss...ittir. Kızlar nerde lan! Ayıp ya sessizce terkedilmişim. Bu kadar olur. Onca rol, karakter, tiyatro hepsi boşa... Amar. salıyım göbeği, oh be! Rahatladım. Hey durun bi dakka! Geliyo galiba, en az üç tane, gözünü sevdiğim istavriti...

Faruk Murathan

KOZMO FARE

© METİN DEMİRHAN

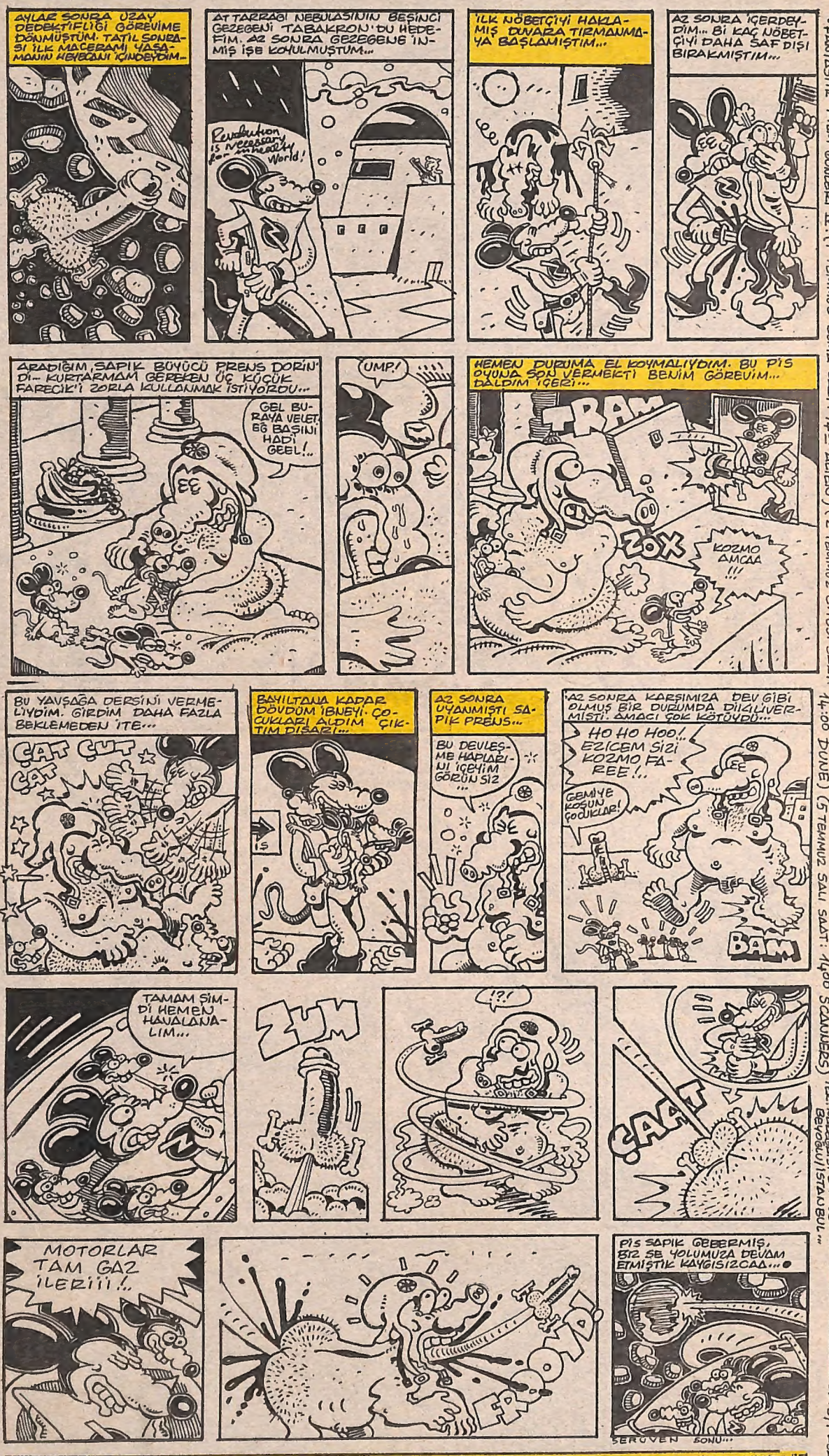

• FANTASTİK FİLM GÜNLERİ IV. (1 TEMMUZ CUMA SAAT: 14.00 ALIEN) (2 TEMMUZ C.TESİ SAAT: 14:00 DUNE) (5 TEMMUZ SALI SAAT: 14.00 SCANNERS) YER: HARBİYE SİNEMASI: COMICS: İSTİKLAL CAD. SAKIZAĞACI SK. 3/1 AĞA CAMİİ KARŞISI. BEYOĞLU/İSTANBUL •

ERİMEŞİN BALŞAKUMU KAHATLARA İKARUŞUM

"2 TEMMUZ 1993'Ü UNUTMADIK!"
OTUZYEDİ KEZ BIÇAKLANDI YÜREKLERİMİZ AMA HALA HAYATTAYIZ BELKİ ESKİSİNDEN DAHA DA GÜÇLÜ...
RIFAT ILGAZ'A: ÖĞRENEMEDİK GİTTİ BE USTA KURŞUNSUZ SEVİŞMEYİ...

JİM MORRİSON'A;
"TİTREYEREK GERİLMİŞ YAY, ÖZLEMİN ÇILGIN YUMRUĞU EY, EY HAYAT, EY BİR GÜN OLUR DA BİRLEŞTİRMEYE KALKIŞIRSAN KUTUPLARINI YENİDEN BEYİ UZUN UZUN SÜRERSİN ÖLÜMDEN DOĞUMA,

ACI DOLU YOLLARINA YARATMANIN YARATMANIN EŞSİZ YOLLARINA ...."
(HERMAN HESSE'İN BÜTÜN ÖLÜMLER ADLI ŞİİRİNDEN)

DENİZ...

ACELE ET LAN KELEK ŞAHANE BİR KAHVEHANEMİZ OLUCAK BİRAZDAN. KAH KAH KERİZLER NE BİÇİM MAÇA TAKILMIŞ ŞİMDİ BÜTÜN KAVEYİ YÜRÜTÜCEEZ. HERİFLERİN RUHU BİLEM DUYMIYCAK. BÜTÜN KAAVEYİ PARÇA PARÇA ARAKLICAZ. BASKA BİR YERE TASIYIP YENİDEN MONTE EDİCEEZ..

KAAVE

YANNIZ ELİMİZİ ÇABUK TUTMALIYIZ. 45 DAKKADA KAVENİN TAMAMINI GÖTÜRMELİYİZ. MAÇIN İKİNCİ YARISI BİTER DE HERİFLER BİZİ GÖRÜRLERSE KABAK GİBİ OYARLAR EKMEK ÇARPSIN

KAAV

AY GÜRÜLTÜ ETMESEK HERİFLER VAZİYETİ ÇAKARSA..

MANYAKMISIN HERİFLER ÖÖLE DALMIŞKİ GAZEL ATSAN KİMSE ÇAKMAZ. BATSIIN BU DÜNYAA BİTSİN BU RÜYA...

KELEK, BEN ŞİMPİ HIZLAN İSKEMLEYİ ÇEKİCEM SEN ADAM DÜŞMEDEN ACELE İSKEMLENİN YERİNE ELİNDEKİ TAŞI KOY EMİ..

ŞEVKİ ABİ TELEVİZYONU DA ÇAKTIRMADAN ÇEKSEK KİMSE ANLAMAZ DİMİ?

MANYAKMISIN LAN SUS DA İŞİNE BAK.

AY NE KIRAL SANDALYELERİMİZ OLDU.. YAŞASIN HEP BUNLARA OTURUCAM. TAM TEŞEKKÜLATLI BİR KAVEMİZ OLUCAK. HER BİR ŞEYİMİZ VAR BİR TELEVİZYONUMUZ EKSİK..

KAH KAH KAVEMİZ OLDU KAVEMİZ OLDU.. KENDİ KAVENİ KENDİN YAP. ÇOK PREFABRİK BİR VAZİYET OLDU. KAH. KAH.

ZALİMLEN KELEĞİN KAVESİ

TİRİNAM. TİRİNAM. KAVEYİİ TAŞTAN OYAARLAR BALAM OYARLAR.

BİR KAÇ GÜN SONRA

ZALİMLEN KELEĞİN KAVESİ

TABİ LAN TELEVİZYONUMUZ YOK. MİLLET NAAPSIN.

LAN KİMSENİN GELDİİ FİLAN YOK. BİR ALLAHIN KULU DA ÇIKIP SU GARİBANLARIN KAVESİNDE BİR 51 ÇEVİRİİM DEMİYO.

BİR KAÇ GÜN DAA SONRA

LAN BEN DAYANAMICAM. AÇLIKTAN MİDEM DELİNİCEK.

SABRET LAN ŞU DÜNYA KUPASI BİR BİTSİN GÖR BAK NEBİÇİM İŞ YAPICAZ

BÖÖÖ. HÜNGÜR HÜNGÜR BANANE BANANE ÇOK AÇIK TIM.

BANANE YİYİCEM İŞTE KAVEYİ YİYİCEM..

HATIR HUTUR

HAZMI ZORDUR BİLLA. BAK BIRAK DİYORUM KELEK LAN ZATİ HAYATTA BİR KAVEMİZ OLDU ONU DA KİMSELERE YEDİRMEM.

SAHİBİ: MİLLİYET GAZETECİLİK A.Ş. ADINA KEMAL KINACI
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: EREN GÜVENER
ADRES: PROF. KÂZIM İSMAİL GÜRKAN CAD. NO: 10 34430 CAĞALOĞLU

MİZAH YÖNETMENİ: ENGİN ERGÖNÜLTAŞ
TEL: 526 21 77
İSTANBUL

1 Temmuz 1994